

Postajati Kristus

fr. James Smith

Ko je Jezus rekel, da je življenje dobil od Boga, si je množica mislila: "Seveda. Vsem je podaril življenje stvaritelj vsega življenja." Jezusa so poznali le kot človeka, zato so tudi njegovo izjavo razumeli na človeški način.

Ti in jaz pa veva, da je Jezus tudi Bog, zato lahko brskava globlje, kaj je mislil, in prideva do same srčike Svete Trojice. Lahko rečeva, da Bog Oče spregovori in beseda postane človek. Oče se izrazi izven sebe in pojavi se Sin, bi še lahko rekla. (Velik del našega govorjenja o Bogu je "lahko rečemo"). Trojica je skupek odnosov. Oče je oče samo zato, ker ima sina in sin je Sin zato, ker ima očeta. V tem temeljnem, absolutnem načinu je Jezus dobil življenje od Očeta.

Jezus je tudi človek – in to življenje, kot vsako življenje, prihaja od Očeta. Jezus je izraz Boga v mesu.

Bog je najprej spočel Jezusa v svojem Božjem umu (lahko rečemo) in potem ustvaril človeka po Jezusovem izgledu. Zato je Jezus popoln človek, popoln izraz Boga v stvari. In zato je vsak človek nepopoln Jezus. Ti in jaz obstajava, ker obstaja Jezus. Ti in jaz sva dobesedno dobila svoje življenje od njega.

To je naše telesno življenje. Naše duhov življenje izvira iz istega vira. Kot je Oče pretvoril Sinovo božanskost v človeka Jezusa, tako Jezus pretvarja svojo človeškost v kruh in vino. Ta čudež ni nič manj neverjeten kot oni. A namen te spremenitve je neverjeten. Sv. Tomaž Akvinski je napisal čudovit stavek: "Pravi namen Evharistije je v tem, da nas spreminja v Boga."

Ti in jaz pri vsaki sveti maši med darovanjem moliva: "Po skrivnosti te vode in vina naj delimo božanskost Kristusa, ki se je ponižal, da deli z nami človeškost." Pri sveti maši si naprej celo

upamo prositi: "Podari nam, ki se hranimo s Kristusovim telesom, da bomo napolnjeni s Svetim Duhom in naj postanemo en duh v Kristusu." To so posebne, neverjetne in nemogoče prošnje. Le da nam jih Jezus sam zagotavlja.

Ta povezava med Kristusom in nami je mogoča, ker se pri sveti maši zgodita dve spremembi. Najprej se kruh in vino spremenita v Kristusa. Nato se mi sami spremenimo v Kristusa.

Sveti Pavel preprosto pravi: "Živim v Kristusu in on živi v meni." Reči, da jaz živim v Kristusu, pomeni, da živim tako, kot živi Kristus. In reči, da Kristus živi v meni, pomeni, da Kristus uporabi moja dejanja, moje misli, moje življenje in tako živi v današnjem svetu.

Ta močna povezanost med Bogom in ljudmi ni blizu rimokatolikom, čeprav izhaja še iz časa prvih kristjanov. Ko se je Cerkev razdelila na vzhodne in zahodne, smo mi ubrali bolj racionalno pot, vzhod pa je obdržal bolj mističen način. Oboje je katoliško, oboje je resnično, a vsak se drugače približuje duhovnemu življenju. Naša zahodna tradicija je bolj moralistična, etična, legalna; bizantinska pa je duhovna, prežeta z molitvijo in milostjo.

Čeprav je bil sv. Tomaž zahodni moralist, je cenil tudi način, kako so na Boga gledali na vzhodu. Zapisal je: "Ker je Božji Sin hotel z ljudmi deliti svojo božanskost, je prevzel človeško naravo in tako, ko postane človek, lahko ljudi naredi bogove."

vir: <http://celebrationpublications.org>
prevod: Petra Grimani